

ZAMYŠLENÍ K PRVNÍMU ČTENÍ

Kniha proroka Izaiáše má zjevně několik dílů, které vznikají v odlišném historickém kontextu. Od 56. kapitoly se zřejmě ocitáme v době po babylonském zajetí (konec 6. stol. př. Kr.). Jde o dobu určité únavy, snad až rezignace na praxi víry. Je třeba obnovit smysl všech úkonů zbožnosti a především prodchnout předpisy duchem. (Pramen: vira.cz)

Toto praví Hospodin: „Lámej svůj chléb hladovému, popřej pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obleč ho, neodmítej pomoc svému bližnímu. Tehdy vyrazí tvé světlo jak zora, tvá jizva se brzy zacelí. Před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou Boží sláva. Tehdy budeš volat, a Hospodin odpoví, křičet o pomoc, a on řekne: 'Zde jsem!' Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasytíš-li svým chlebem hladového, ukojíš-li lačného, tehdy v temnotě vzejde tvé světlo, tvůj soumrak se stane poledním jasem.“ (Iz 58,7-10)

EVANGELIUM

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vy jste sůl země. Jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“ (Mt 5,13-16)

Když vyzveme některé lidi, aby nahlas řekli např. něco o sobě, bude to pro ně životní zkouška. A jiní se pustí bez okolků do mluvení, které nejde zastavit. Ježíšova slova o světle a soli nejsou pobídkou k sebezprezentaci za každou cenu. Ale na banálních příkladech ukazují, že nežijeme každý sám pro sebe ve své ulitě. Naše životy ovlivňují svět okolo nás! Jsme sůl a světlo. Bez nich bude svět tmavý a bez chuti. Ne, nejde o namyšlenost, že jsme více než jiní. Jde o výzvu, abychom byli co k čemu ve společnosti platní. Jsme nositelé světla, jestliže žijeme z evangelia. Jsme nositelé chuti, pokud z nás nějaká chuť a radost evangelia září. Ale platí to také jako

povzbuzení pro všechny, třeba docela obyčejné lidi. Kdo přijme a realizuje evangelium, bude světlem a chutí pro ostatní! (Pramen: vira.cz)

MODLITBA

Náš nebeský Otče, prosíme za všechny otce.

Pomáhej jim spojovat autoritu s láskou
a disciplínu s něžností.

A hlavně – ať si každý den dokážou najít čas
pro své děti.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé.

Přijď království tvé.

Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého. Amen.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Lítost pramení z poznání pravdy.
- Největším štěstím v životě je jistota, že jsme milováni.
- Víra se nedá nikomu vnutit ale ani vzít.

VÁCLAV č. 6. (2017)

5.2.2017

5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Týdeník

ŘÍMSKOKATOLICKÉ
FARNOSTI

sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 16.30 v kapli na faře
	St – v 16.30 v kapli na faře
	Čt – v 7.30 v kapli na faře
	Pá – v 16.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00 (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00

+ Út – modlitební skupina v 15.30 na faře

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 5.2. 2017 v 9.00 za farníky

Sulejovice v 10.30 za † Ludmilu Kocovou

Út 7.2.2017 na dobrý úmysl

St 8.2.2017 na poděkování Bohu za projevená dobra

Ne 12.2. 2017 v 9.00 za † paní Ursulu Radoňovou

Sulejovice v 10.30 za farníky

230. Co znamená pokání?

Pokání je náprava spáchaného bezpráví. Pokání nemůže být jen záležitostí rozumu, nýbrž mělo by se konkrétně projevit ve skutcích lásky a v práci pro druhé. Především pak v tom, že se člověk modlí, postí se a hmotně podporuje chudé.

Pokání si často vykládáme špatně. Nemá nic společného se sebeobviňováním a skrupulanstvím. Pokání neznamená neustále přemýšlet o tom, jaký jsem hrozný člověk. Pokání nás osvobozuje a povzbuzuje k novému začátku.

8. února – nez. pam. **sv. Josefíny Bakhity**, panny

"AFRICKÝ KVĚT"

Své původní jméno si snad ani nepamatovala. Narodila se v muslimské rodině v Súdánu a když jako malá vytrhávala na poli plevel, byla unesena a prodána do otroctví. Od únosců dostala jméno Bakhita, což znamená "šťastná." Při otrockém zacházení však šťastná být nemohla. Vícekrát byla prodávána na trzích v Chartúmu a Obejde, poznala mnoho tělesného i duševního utrpení. Pak dostala za pána italského konzula Kalista Legnaniho, který s ní zacházel jako s člověkem. Laskavost a přívětivost nových majitelů provázela však touha po domově a vlastní rodině. Jelikož politické změny přiměly Legnaniho k návratu do Itálie, vzal Bakhitu sebou. Tam ji svěřil svému příteli Michielimu, v jehož rodině se narodila dcera a pěstounka vykoupená z otroctví mu přišla vhod.

Rodina, která z důvodů pracovních povinností potřebovala odcestovat, dala dceru i s ošetřovatelkou do péče katechumenického ústavu sester kanosiánek. Bakhita se tak setkala s Bohem, jehož existenci už jako malé dítě tušila při pohledu na slunce, hvězdy a měsíc. Tenkrát si kladla otázku, kdo může být jejich pánem? Ve vzpomínkách uvedla, že jej chtěla poznat a vzdávat mu chválu. U sester kanosiánek se jí to podařilo. Po katechumenátu přijala v lednu 1890 křest a nové jméno Josefína. Po návratu paní Michieliové, které předala dceru, zůstala v klášteře. 8.12. 1896 složila sliby v Kongregaci sv. Magdalény z Canossy. Velkou úctu měla ke křtitelnicí, u níž si připomínala, že to je místo, kde se stala Boží dcerou. Ta událost znamenala pro ni

víc než osvobození z otroctví. Také my bychom měli častěji myslet na význam svého křtu.

V klášteře vařila v kuchyni, vyšívala i bývala ve vrátnici. Zprvu svou odlišnou barvou pleti způsobovala rozruch a sama tím dost trpěla. Svoji laskavostí však získala srdce mnohých. Byla přezdívaná "Africký květ" nebo i "Šťastná sestra." Konec života prožila v nemoci a v agonii se vracela do doby otroctví, žádající povolit těžké řetězy. Zemřela v roce 1947 v pověsti svatosti a 1.10. 2000 byla kanonizována.

6. února – pam. **sv. Pavla Mikiho a druhů**, mučedníků,

8. února – nez. pam. **sv. Jeronýma Emilianiho**,

9. února – pam. **sv. Scholastiky**, panny

11. února – nez. pam. Panny Marie Lurdské – světový den nemocných

12. února – 6. neděle v mezidobí

R.I.P.

31. ledna zemřela lukavecká kostelnice paní **Hanna Dlouhá**. Pohřební obřad se bude konat v pondělí 6.2.2017 od 12.00 h. na hřbitově v Lukavci. Svou účastí a modlitbami poděkujeme za její službu.

DESET PRAVIDEL MODLITBY

1. Předkládej svůj život Bohu.

Chceš-li se modlit, pak se modli svůj život! Pokus se předložit Bohu všechno, co tě tlačí, těší, tísní, zatěžuje, znepokojuje, co tě pronásleduje ve snu. Není přitom zapotřebí mnoha slov. Ukaž Pánu své srdce, rozryté útrapami, těžkostmi a starostmi. Strasti a velké utrpení, strach a zklamání nemají být jen místem setkání se sebou samým. Mají se stát místem setkání s Bohem.

2. Vyčleň si na modlitbu pravidelný čas.

Neměli bychom všechno ponechávat náhodě. Určitý řád je pro modlitbu dobrý a prospěšný: např. ráno a večer. Jestliže začneme den modlitbou, budeme mít více síly k zvládnutí svých denních úkolů. Jestliže jej modlitbou zakončíme a předložíme Bohu všechnu tíhu dne uplynulého i všechny starosti dne zítřejšího, budeme mít více síly k odpočinku a spánku.

3. Opakování uklidňuje

Člověk je vázán zákonem rytmu. Opakování modliteb

nemá uspávací, nýbrž uklidňující účinek. To platí především o růženci, ale i o jiných křesťanských modlitbách.

4. I roztržitá modlitba je modlitbou

Člověk není pánem svých myšlenek, pocitů a přání. Můžeme a máme se „snažit“ být s Pánem, ale starosti se nedají „zaplašit“ a odehnat. Potlačování problémy nevyřeší, jen vytváří nové. Bůh nás přijímá takové, jací jsme. Rozhodující je dobrá vůle.

5. Hledej vnější i vnitřní ztišení.

Ztišení je nepostradatelné. Najdi si nějaké „osamělé místo“, kde tě aspoň na určitou dobu nebude nikdo a nic rušit. Uč se ztišení – klidným dýcháním, zavřenými očima, správným držením těla, pohledem na obraz (který ti něco říká) nebo myšlenkou, že Bůh se k tobě nyní – při modlitbě – obrací se vši pozorností a ptá se tě: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ ...

HISTORIE KOSTELA SV. VÁCLAVA V LOVOSICÍCH

pokračování

Oltář sv. Františka Xaverského:

Hlavní obraz na oltáři znázorňuje misijní činnost svatého Františka Xaverského v zámoří. Reliéfy po stranách představují jeho kázání zástupům Indie, Japonska a Číny, kde umírá v opuštěné chatrči. Ve štítovém nástavci je obraz sv. Pavla Poustevníka. Klenot nad oltářem je ve tvaru jetelového kříže. Oltář postrádá tabernákl.

Na každé straně oltáře stojí jedna socha. Na levé straně stojí socha Františka Borgiáše (+1572) s korunovanou lebkou a na pravé straně je znázorněn sv. Alois z Gonzagy (+1591), který zemřel ve 23 letech při ošetřování nemocných nakažených morem. Všichni tři byli členové Tovaryšstva Ježíšova, takže by se tento oltář mohl nazvat „jezuitský“.

Sbírka z 29. ledna vynesla: 2. 010,- Kč. Děkujeme.

Duchovní správa Vám děkuje za vaše modlitby,
finanční dary, výzdobu a za úklid kostela.